

Varmeværkerne skal have mulighed for at foretage prisudjævning

Svar til Carl Hellmers artikel om hvorvidt varmekærkerne skal have lov til at foretage en udefineret henlæggelse til prisudjævning.

DEBAT

Af direktør Rudi Bjerregaard,
Høje Taastrup Fjernvarme

I sin artikel i FJERNVARMEN i maj konkluderer Carl Hellmers, at nye regler for henlæggelser hverken vil effektivisere eller give mere stabile priser. I følge Carl Hellmers vil det blot give varmekærkerne en ret til at være mere velpolstrede, end de er i dag.

Forudsætningen for denne påstand er, at det kun er det ene punkt af forslaget til effektiviteten i fjernvarmesektoren, der bliver gennemført. Carl Hellmers forudsætter således, at de ni andre ikke bliver gennemført. Samtidig er det også en forudsætning i beregningerne, at effektiviseringsrapportens pulje på 15 % etableres over tre år, og bibeholdes på 15 %. Det vil sige, at det er en forudsætning i beregningerne, at den udefinerede henlæggelse udelukkende benyttes til at etablere en likviditetsreserve og ikke til at udjævne forskellen på det budgetterede årsresultat og det endelige årsregnskab.

Jeg tror ikke, at disse forudsætninger, og dermed heller ikke Carl Hellmers konklusion holder. Det giver sig selv, at når man forudsætter, at den udefinerede henlæggelse maksimeres i løbet af tre år og derefter bliver 15 %, så vil en sådan henlæggelse medføre, at varmekærket har en reserve på 15 %. Det er først i det øjeblik, at værkets forbrugere beslutter sig for at bruge af reserveerne, der sker en egentlig udjævning. Min væsentligste anke til Carl Hellmers konklusion er dog, at den baserer sig på, at der

kun indføres ét af forslagene i effektiviseringsrapporten. Jeg mener, det vil være meget uheldigt, såfremt forslagene ikke bliver gennemført som en helhed. Når jeg læser rapporten, giver det mig ikke en opfattelse af, at kun enkelte af de ti forslag skal indføres. Derimod er det min helt klare opfattelse, at alle ti indsatsområder skal indføres, bl.a. fordi der er en klar sammenhæng mellem en række af punkterne. Det er derfor ligeledes relevant at se på, hvordan status er på gennemførelsen af disse forslag. Fra Energistyrelsens side blev det på mødet "Benchmarkingsdøgnet" gennemgået, hvor langt man var nået med udførelsen af de enkelte punkter. Jeg vil herunder kort ridse dem op:

1. Fjernvarmeselskabernes indberetning af regnskab til Energitilsynet skal være i overensstemmelse

med en standardiseret kontoplan – forventes klar til brug for indberetning af regnskaber for 2008

2. Energitilsynet udvikler et sæt nøgletal til vurdering af selskabernes effektivitet - forventes færdig i 2009
3. Energitilsynet offentliggør fjernvarmeselskabernes nøgletal - se punkt 2
4. Etablering af rådgivende opfølgning på nøgletal – se punkt 2
5. Afskaffelse af henlæggelsesreglerne – der forventes et forslag i 2008
6. Forenkling af regnskabsreglerne – Dansk Fjernvarme skal udarbejde et forslag i 2008
7. Evaluering af effektiviseringsindsatsen – planlagt at finde sted i 2010
8. Undersøgelse af incitamentsstruktur i praksis – ingen bemærkninger

	Mio. kr.
Anlæg af transmissionsledning	100,0
Henlæggelser 5 år før idriftsættelse	75,0
Afskrivningsgrundlag	25,0
Første års afskrivninger, 20 år	1,3
Værdi efter et år i henhold til varmforsyningsloven	23,7
Den reelle levetid på en transmissionsledning er tæt ved de 70 år, men for forsigtigheds skyld sættes den til 50 år	
Anskaffelsessum i henhold til årsregnskabsloven	100,0
Første års afskrivninger, 50 år	2,0
Værdi efter et år i henhold til årsregnskabsloven	98,0
Forskel mellem de to lovgivninger	76,3

Tabel 1. Opsparing i selskaber er typisk blevet bundet i anlægsaktiver.

9. Undersøgelse af tilslutningspligt – projektbeskrivelse forventes færdig oktober 2008
10. Undersøgelse af prisdannelse på varme fra centrale kraftvarmeværker - problemstillingen forventes undersøgt inden 2008

Som det kan ses af ovenstående, er der allerede godt gang i projektet, og det er ikke en proces, vi må forvente at kunne stoppe. Ved at gå aktivt ind i arbejdet er der mulighed for at påvirke processen, således at slutresultatet bliver til gavn for alle fjernvarmeværker.

Ses der specifikt på forslagene 5 og 6, der danner baggrund for Carls Hellmers udsagn, kan det kun siges, at uanset hvilken mening man har om forslagene, har Energitilsynet udført en sceening, der har givet et resultat, der næppe kan fortolkes på anden måde end, at der er meget stor forskel

på, hvorledes Energitilsynet tolker reglerne, og hvorledes fjernvarmeværkerne bruger reglerne. En rimelig og ønskelig løsning må derfor være en forenkling af reglerne med klare vejledninger, der kan danne grundlag for en ensartet fortolkning, således at drift af fjernvarmeværker ikke blot ender med lutter administration.

Ser man på samfundet som helhed, kan det ses, at speciallovgivning på regnskabsområdet langsomt er ved at forsvinde. I stedet går man mere over til at benytte årsregnskabsloven på alle områder. Det har den store fordel, at det kun er nødvendigt at kende et regelsæt, når der skal læses regnskaber, uanset omregnskabet er fra kommunen, selskaber eller fjernvarmeværker.

Den nuværende lovgivning giver, efter min opfattelse, langt større mulighed for opsparing end de fremsatte effek-

tiviseringsforslag giver. Jeg er mere nervøs for, om de 15 % er tilstrækkelige, end for fjernvarmeværkernes mulighed for at blive mere velpolstrede, end de er i forvejen.

Den nuværende lovgivnings opsparing i selskaber er typisk blevet bundet i anlægsaktiver, som det fremgår af tabel 1.

Denne forskel mellem de to opgørelsesmetoder er udtryk for, at forbrugeren har en opsparing i fjernvarmeværket. En opsparing, der er langt større end den, Carl Hellmers er inde på, og en opsparing, som forbrugeren sandsynligvis aldrig vil få gavn af. Dette er den virkelige effekt af henlæggelserne.

Et eksempel uden henlæggelse fremgår af tabel 2 på næste side.

(Fortsættes næste side)

(Fortsat fra forrige side)

Her er der også tale om en kraftig opsparring i fjernvarmeværket, der klart overstiger de opsparring, som Carl Hellmers kan forvente fra forslagene i effektiviseringsrapporten. Disse beregninger gælder ikke bare for transmissionsledninger, men også for helt almindelige ledningsnet, hvor afskrivningen er større end den afskrivning, der ville blive foretaget, hvis der afskrives efter ledningsnetets levetid.

Ideen bag disse relativt kraftige afskrivninger er, at fjernvarmeværket skaffer sig en kapital, der sammen med lånefinansiering kan finansiere nyanskaffelser.

Ifølge effektiviseringsrapporten skal afskrivningerne tilpasses årsregnskabslovens regler. Det er positivt. Men jeg er bange for, at en henlæg-

	Mio. kr.
Anlæg af transmissionsledning	100,0
15 års afskrivninger, der afskrives over 20 år	75,0
Værdi efter 15 år i henhold til varmforsyningsloven	25,0
Den reelle levetid på en transmissionsledning er tæt ved de 70 år, men for forsigtigheds skyld sættes den til 50 år	
Anskaffelsessum i henhold til årsregnskabsloven	100,0
15 års afskrivninger, der afskrives over 50 år	30,0
Værdi efter 15 år i henhold til årsregnskabsloven	70,0
Forskel mellem de to lovgivninger	45,0

Tabel 2. Et eksempel uden henlæggelse.

gelse på 15 % ikke er tilstrækkeligt til at sikre værkerne et sundt økonomisk fundament med rimelig selvfinansiering. Derfor opfordres andre værker til at vurdere, om 15 % er en tilstrækkelig reserve, når både afskrivnings-

reglerne og henlæggelsesreglerne bliver ændret. Jeg håber, at andre vil give deres besyv med.

Rudi.Bjerregaard@htf.dk